

תת"ע 3145/05/19 - שי ביטון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 3145-05-19 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש שי ביטון
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 5.11.18 הוגש כנגד מר ביטון שי (להלן: "**המבקש**") כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
- ביום 16.11.20 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש, ומאחר שבתיק נמצא אישור מסירה עליו חתום המבקש, הורשע המבקש, בהיעדרו כדין, בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וכן פסילה על תנאי של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 27.11.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין, שניתן בהיעדר.

טענות הצדדים:

- לטענת המבקש, הוא לא ידע אודות הדיון, ולא קיבל לידי הזמנה לדיון. המבקש טוען כי הזימון נשלח לכתובת בו מתגוררת אמו - ברחוב רוגוזין, כתובת השונה ממקום מגוריו - גוש קטיף 17, ניצן.
- המבקש טוען כי יוצג על ידי עורך דין אשר ביטל את יפוי הכוח, אולם לא הודיע לו על כך, ולכן, לא פעל לקבלת ייצוג חדש.
- המבקש מציין כי עובד כנהג בחברת בנייה ולכן, רישיונו מהווה כמקור פרנסה יחיד. בנוסף, מבקש לפרנס את משפחתו בכבוד, שכן התארס לאחרונה, ועל כן, מבקש לקבל יומו לטעון בפני בית המשפט.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לאישור המסירה, החתום על ידי המבקש, ומשכך לא ברורה טענתו כי לא ידע על הדיון, כשהראיות מצביעות אחרת.
8. בנוסף, המשיבה טוענת כי על המבקש לציין טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, אולם לטענתה, המבקש לא הציג שום סיבה בגינה לא התייצב לדיון, וכן, לא הרים בבקשתו את נטל השכנוע גם באשר לעיוות דין שייגרם ככל ובקשתו לא תתקבל, ומפנה בהקשר זה לרע"פ 9142/01 סוראיה איטליא.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל בחלקה.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
11. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).
12. בהתחשב בכך שהבקשה הוגשה בחלוף פחות ממניין 30 הימים ממועד מתן פסק הדין, משמע הדבר, שהבקשה הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.
13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שלא קיבל זימון לדיון ולא ידע על קיומו. לא ברורה טענת המבקש, שהרי עין באישור המסירה הסרוק לתיק, מלמד כי ביום 30.9.20, המבקש קיבל את דבר הדור לידיו ואף חתם על אישור המסירה. מפנה את הנאשם לעיין באישור הסרוק לתיק, מיום 30.9.20.
14. הנה כי כן, בהתאם להוראת סעיף 130(ח) בחוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.
15. באשר לחשש מפני עיוות דין, לא ניתן להתעלם מכך שהבקשה לביטול פסק דין, כפי שהגשה ביום 29.11.20, לא נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (ראו לעניין זה רע"פ 10200/03 **שוחו נ' מדינת ישראל** (4.12.03)). בנוסף, הנאשם העלה טענות כלליות בלבד, כי הותרת פסק הדין על כנו תפגע ברצונו לעבוד כנהג.

16. יש לציין כי המבקש לא צרף לבקשתו כל אסמכתא כתמיכה לטענותיו, ונראה כי כל טענותיו נטענות בעלמא וללא תימוכין. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) לפיהם: "הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש".

17. יחד עם זאת, עיון בנימוקי בקשתו של המבקש, החשש מפני עיוות דין שיכול ויגרם לו, הענישה שהושתה עליו, שהינה חריגה במעט באשר לעבירות מסוג ברירת קנס, העובדה כי פנה לביהמ"ש סמוך למתן פסה"ד ולאור התקופה איתה אנו מתמודדים, מצאתי מקום לבטל את גזר הדין בלבד, בכפוף לתשלום הוצאות בסך 300 ₪. מורה על קביעת דיון לצורך שמיעת טיעונים לעונש ליום 17/2/21, שעה 09:30.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"א, 15 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.